

Golgota u Egiptu

Adrian Ebens

Naslov originala
Calvary in Egypt
by Adrian Ebens

Golgota u Egiptu

Svi biblijski stihovi su preuzeti iz Karadžić - Daničić prevoda
osim ako nije drugačije naglašeno

www.maranathamedia.rs

Septembar 2016.

Iako je Mojsiju bilo čudesno što vidi grm koji gori i da Gospod razgovara sa njim iz njega; da učini ono što je tražio od njega, da izbavi Izraelsku decu iz Egipta - ovo je za njega bilo neshvatljivo! Kako je to moguće?

Gospod je objasnio šta će se desiti i kako će rešiti situaciju.

2. Mojsijeva 3:18-20 "I oni će poslušati glas tvoj; pa ćeš ti i starešine izrailjske otići k caru misirskom, i reći ćete mu: Gospod Bog jevrejski srete nas, pa ti se molimo da izađemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svom. A Ja znam da vam neće dopustiti car misirski da izađete bez ruke krepke. **Ali ću pružiti ruku Svoju, i udariću Misir svim čudesima Svojim, koja ću učiniti u njemu: i posle će vas pustiti.**"

Ovo deluje čudno kada uzmemo u obzir da se navršilo 40 godina koje je Mojsije proveo u pustinji kao izgnanik iz Egipta zbog toga što je započeo činiti ono što deluje da će Gospod uskoro učiniti Egipćanima.

2. Mojsijeva 2:11-12 "I kad Mojsije beše velik, izađe k braći svojoj, i gledaše nevolju njihovu. I vide gde nekakav Misirac bije čoveka Jevrejina između braće njegove. I obazrev se i tamo i amo, kad vide da nema nikoga, ubi Misirca, i zakopa ga u pesak."

Ako je Bog planio da pobije Egipćane, uništi svu njihovu stoku, pusti grad na njih i ubije sve njihove prvence, zar onda Mojsije nije prosto započeo ovo kada je ubio jednog od njih? Zapazite šta nam Nadahnuće kaže:

"Ubijajući Egipćana, Mojsije je učinio istu grešku koju su tako često činili njegovi preci, naime, da u svoje ruke uzme delo koje je Bog obećao da će učiniti. Bog nije želeo da Svoj narod oslobodi ratom, kao što je to Mojsije mislio, već Svojom moćnom silom da bi se slava pripisala jedino Njegovom imenu. Međutim, čak je i to nepromišljeno delo Bog iskoristio da ostvari Svoju nameru. Mojsije još nije bio spreman za svoje veliko delo. On je još morao da nauči veliku lekciju vere koju su naučili Avram i Jakov - da se ne oslanja na ljudsku snagu i mudrost, već na Božju silu da ispuni Svoja obećanja." Patrijarsi i proroci, str.orig. 247.

Kako ovo razumemo? Da li verujemo da je bilo pogrešno to što je Mojsije ubio Egipćana, a ipak, da je u redu da ih Bog ubije? Mnogi će sada reći: "Nije

naše da preispitujemo Božja dela. On je Bog, tako je kako je." Ipak, ovo ne odgovora na pitanje kako ovo, na bilo koji način, odražava ljubav ili doslednost. Ovo je pitanje koje je potrebno razjasniti. Ako pročitamo ove stihove opet, deluje da oni govore da će Bog upotrebiti silu kako bi ubedio faraona da pusti Izrael.

2. Mojsijeva 3:19-20 "Ali Ja znam da vas misirski car neće pustiti ukoliko ga ne primora moćna ruka. Ja ću ispružiti Svoju ruku i udariću Misirce sa svim čudesima koja ću izvesti među njima. Nakon toga, on će vas pustiti." (slobodan prevod sa engleskog NIV)

Šta je to moćna ruka koja primorava ljude? Prosto čitanje stihova sugerise da će Bog zaista primorati faraona da ih pusti. Da li onda ovo sugerise sledeću sliku - Bog hvata faraona za kragnu, nasilno ga gura na zid i govori mu da pusti narod? Tada bi mogli zapitati - zašto prolaziti kroz svu veštačku ugladenost traženja da ih pusti? Zašto Mojsije prosto ne ode i kaže: "Mi odlazimo, a ko god pokuša da nas takne biće pogubljen"?

Ako ste ikad čitali Bibliju, morali ste primetiti očite kontradiktornosti što se tiče korišćene sile od strane Boga kada Njegov Sin kaže sledeće:

Matej 5:39 "A Ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnom tvom obrazu, obrni mu i drugi."

Luka 9:54-56 "A kad videše učenici Njegovi, Jakov i Jovan, rekoše: Gospode! Hoćeš li da kažemo da oganj siđe s neba i da ih istrebi kao i Ilija što učini? A On okrenuvši se zapreti im i reče: Ne znate kakvog ste vi duha; Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva. I otidoše u drugo selo."

Kako da pomirimo ove stvari kada Isus govori:

Jovan 14:10 "Zar ne veruješ da sam Ja u Ocu i Otac u Meni? Reći koje vam Ja govorim ne govorim od sebe; nego Otac koji stoji u Meni On tvori dela."

Jovan 5:19 "A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako."

Dakle, kako da pomirimo ovu očiglednu kontradiktornost? Kada opisuje zala, psalmista kaže sledeće:

Psalam 78:43-49 "U koji učini u Misiru znake svoje i čudesa svoja na polju Soanu; I provrže u krv reke njihove i potoke njihove, da ne mogoše piti. Posla na njih bubine da ih kolju, i žabe da ih more. Letinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcima. Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom. Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji. **Posla na njih ognjeni gnev svoj, jarost, srdnju i mržnju, (eng. tako što je poslao) četvu zlih anđela.**"

Ovaj stih povezuje zala sa delovanjem zlih anđela. Jevrejska reč za zlo u ovom stihu רַ'יִם *ra'im* je ista reč koju pronalazimo u izjavi o drvetu dobra i zla רַ' רַ' *ra ra* (1. Mojsijeva 3:5), a takođe i kada je Bog pogledao svet u dane Noja i video da je ispunjen sa pokvarenošću רַ' אַת *ra'at* (1. Mojsijeva 6:5).

Neki odmah ispuste uzdah olakšanja i počnu objašnjavati da ipak Bog nije bio taj koji je to učinio već su sotona i zli anđeli učinili ove stvari. Ovaj odgovor ne popravlja nužno očitu kontradiktornost već je komplikuje jer sugerise da je sotona zadužen za Gospodnji platni spisak. Naizgled, ako Mu je potrebno da se obavi posao, On pošalje svoju anđeosku mafiju. Zar ovo nije način kako mnoge vlade širom sveta rade ako im je potrebno da se uvede neko rigorozno zakonodavstvo? Oni pozovu tajne službe da isceničaju događaj koji će uzrokovati da svi uzviknu tražeći zaštitu i rigoroznije zakone? Da li ovo jednostavno princip dobar policajac/loš policajac ili beli papa/crni papa? Da je Biblija zapravo izgrađena na temeljima koji se sastoje od crnih i belih pločica ili treba da stavimo jin/jang simbol na njene korice?

Neki ljudi upadaju u zamku u ovoj tački. Logika nas mami da mislimo da ne uništava Božja sila već sotonina. Mami nas da Boga "pustimo sa udice", ali kao što je i Eva otkrila kada je pokušala da ulepša Božju Reč, to vodi u propast. Bog joj nikad nije rekao da ne dira plod, jedino da ga ne sme jesti. Eva je dodala da ga ne smeju ni dirati i kada je plod bio u njenim rukama, a ona nije osetila posledice, zaključila je da je Bog sigurno bio u krivu, to je zaključila na osnovu svoje neispravne tvrdnje.

Tvrditi da se Božja sila ne upotrebljava za uništavanje je opasna pretpostavka. Ona od nas zahteva da ignorišemo jasne izjave iz Pisma i prisiljava Boga da

tvrdi da je nevin umnogome na isti način kao što je Eva učinila kada je bila upitana zašto je jela voće, a ona je tvrdila da je to zmijina krivica.

Zapazite pažljivo šta nam Pismo kaže:

1. Mojsijeva 6:7 "I reče Gospod: Hoću da istrebim sa zemlje ljude, koje sam stvorio, od čoveka do stoke i do sitne životinje i do ptica nebeskih; jer se kajem što sam ih stvorio."

Kako da odgovorite na stih kao što je ovaj, a da pritom ne upotrebite duhovno značenje? Ako ste pažljivo pratili, a verujete da je Biblija nadahnutu Božja Reč tada bi tenzija u ovom trenutku trebala biti potpuno nesnosna, ali jedino kada tenzija postane nesnosna, proces novorođenja može početi.

Razlog zašto iz naših umova počne izlaziti "dim" kada se trudimo da zaista razrešimo ovaj sukob je taj da je u našim umovima posađena laž koja potiče od semena koje je izrečeno našim prvim roditeljima, "nećete vi umreti". Ova laž je ljudskoj porodici donela zmijino učenje da postoji sila zasebno od Boga. Da postoji sila zasebno od Boga tada bi mogli živeti bez Njega. Zmijina laž stvara ideju da postoje barem dva izvora sile u univerzumu. Dopuštanje sebi da verujemo da postoje sile dobra i zla koje dobijaju svoju silu od zasebnih izvora je pažljivo sračunato da učini nemogućim da razrešimo očitu kontradiktornost koja postoji u egipatskim zalima. Stvaranje nam pokazuje da tama i hladnoća ne stvaraju sami sebe, već postoje u odsustvu svetlosti i toplote. Tama nije zasebna, nezavisna sila, već predstavlja gašenje svetlosti.

Matej 6:22-23 "Sveća je telu oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve će telo tvoje svetlo biti. Ako li oko tvoje kvarno bude, sve će telo tvoje tamno biti. Ako je dakle videlo što je u tebi tama, a kamoli tama?"

Zapazite pažljivo da Isus kaže da ako je svetlo koje je u vama tama, kolika je onda velika ta tama! Isus je svetlost koja obasjava svakog čoveka koji dolazi na ovaj svet (Jovan 1:9). Ako držimo ovu istinu u nepravdi (Rimljanima 1:18) tada je Isus zaista iznova razapet (Jevrejima 6:6) kako bi ljudi mogli živeti zahvaljujući Hristovoj sili (1. Korinćanima 1:24) bez Njegovog trajnog prisustva (Jovan 14:23).

Suprotno zmijinoj laži, postoji samo jedna sila u univerzumu.

Psalam 62:11-12 "Jednom reče Bog i dva put čuh, da **sila pripada Bogu**. Takođe Tebi, Gospode, pripada milost; jer Ti plaćaš svakome po delima njegovim." (slobodni prevod sa engleskog KJ)

Rimljanima 13:1 "Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju; **jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene.**"

Dela apostolska 17:25 "Niti prima ugađanja od ruku čovečijih, kao da bi Onome trebalo šta koji sam daje svima život i dihanje i sve."

"Na svemu što je stvoreno vidi se otisak Božanstva. Priroda svedoči o Bogu. Prijemčiv um, doveden u vezu sa čudesima i tajnama svemira, mora da prepozna delovanje beskonačne sile. Zemlja ne daje svoja dobra, niti iz godine u godinu nastavlja da se okreće oko Sunca zahvaljujući vlastitoj energiji. Jedna nevidljiva ruka vodi planete u njihovom kruženju nebom. Tajanstveni život prožima celu prirodu - život koji održava beskrajne svetove u beskraju, koji živi u najsitnijem insektu što lebdi na letnjem povetarcu, koji daje hitrinu letu lastavice i hrani mlade gavrane kad se oglašavaju, koji pupoljak pretvara u cvet, a cvet u plod. **Ista sila** koja održava prirodu, deluje i u čoveku. Isti veliki zakoni koji vode i zvezdu i atom, kontrolišu i čovekov život. Zakoni koji upravljaju radom scra podešavajući protok struje života prema zahtevima tela, zakoni su moćnog Uma koji ima vlast nad dušom. Od Njega proizilazi sav život." Elen Vajt, Vapitanje, str.orig. 99

"Sva sila je od Boga. "Jednom reče Bog i dva put čuh, da sila pripada Bogu " (Psalam 62:11); "jer nema vlasti (eng. takođe - sile) da nije od Boga". **Ovo je apsolutno istina, bez ikakvih izuzetaka. Rimska sila (vlast), čak i u danima ozloglašenog i brutalnog Nerona je isto tako bila zadobijena od Boga kao i Jevrejska sila (vlast) u Davidovim danima.** Kada je Pilat rekao Isus da ima vlast razapeti Ga ili pustiti, Isus mu je rekao: "Ne bi imao vlasti nikakve nada Mnem kad ti ne bi bilo dano odozgo.""

E. Dž. Vagoner, Sadašnja istina, 21. mart 1895.

"Znamo iz Nadahnete Reči da sila "pripada Bogu" i da "nema vlasti da nije od Boga". (Psalam 62:11, Rimljanima 13:1) Bog sve održava "rečju Svoje sile" (Jevrejima 1:3). On "daje svima život i dihanje i sve" i "kroz Njega živimo, i mičemo se, i jesmo". Zemaljska sila je Božja sila, izopačena grehom. Stvoritelj toliko poštuje čovekovu slobodnu volju da mu daje silu da čini ono što je suprotno božanskoj volji. Ova sila je međutim ograničena, ali Bog daje čoveku neograničenu silu da čini ono što je u skladu sa Njegovom voljom. Neograničena Božja sila se manifestuje kroz Svetog Duha i stoga za Božje delo stoji zapisano "ne silom (eng. snagom), ni krepošću, već Duhom Mojim, govori Gospod." A. T. Džons, Američki stražar, 25. avgust 1898.

Zapazite pažljivo ove reči A. T. Džonsa iz gornjeg citata:

"Zemaljska sila je Božja sila, izopačena grehom. Stvoritelj toliko poštuje čovekovu slobodnu volju da mu daje silu da čini ono što je suprotno božanskoj volji. Ova sila je međutim ograničena ." (isti izvor)

Ovo daje kontekst razgovora između Boga i sotone u vreme Jova.

Jov 1:8-12 "I reče Gospod sotoni: Jesi li video slugu Mog Jova? Nema onakvog čoveka na zemlji, dobrog i pravednog, koji se boji Boga i uklanja se oda zla. A sotona odgovori Gospodu i reče: Eda li se uzalud Jov boji Boga? Nisi li ga Ti ogradio i kuću njegovu i sve što ima svuda unaokolo? Delo ruku njegovih blagoslovio si, i stoka se njegova umnožila na zemlji. Ali pruži ruku Svoju i dotakni se svega što ima, psovaće te u oči. A Gospod reče sotoni: Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne diži ruke svoje. I otide sotona od Gospoda."

Zašto sotona kaže Bogu: "Ali pruži ruku Svoju i dotakni se svega što ima, psovaće te u oči"? Zašto nije rekao: "Dopusti mi da upotrebim svoju moć da pogodim Jova"? Šta više, zašto sotona uopšte razgovara sa Bogom?! Ako ima vlastitu zasebnu silu, zašto je ne upotrebi kako bi potkopao Božju zaštitu kojom je štitio Jova. Zašto mu je potrebna dozvola da bi dodirnuo Jova? Jednostavno iz razloga što sila pripada Bogu i nema sile (vlasti) da nije od

Boga. Ovo nas dovodi do priča o štapu koji se pretvorio u zmiju i ruci koja je postala gubava. Mojsije se pitao kako će faraon ikad pustiti Izrael da ode.

2. Mojsijeva 4:1 "A Mojsije odgovori i reče: Ali neće mi verovati ni poslušati glas moj; jer će reći: Nije ti se Gospod javio."

Priča koja sledi nije priča o moćnom nebeskom Bogu koji pokazuje Mojsiju nekoliko mađioničarskih trikova sa kartama kako bi ga zadivio. Ilustracije su duboko značajne i one nam objašnjavaju proces pomoću kojeg će faraon biti primoran da pusti Izrael. Pre nego nastavimo, podsetimo se principa Božjeg carstva.

"Primorati ljude da Ga prihvate, nije deo Hristove misije. Sotona i ljudi koje pokreće njegov duh nastoje da primoravaju savest." Čežnja vekova, str.orig. 487.

"Zemlju je obavio mrak jer je Bog bio pogrešno shvaćen. Kako bi se mračne senke rasterale, kako bi se svet mogao vratiti Bogu, sotonina sila prevare je morala biti slomljena. To se nije moglo ostvariti silom. **Primenjivanje sile suproti se načelima Božje vladavine. On želi jedino službu iz ljubavi, a ljubav se ne može narediti, ona se ne može zadobiti silom ili vlašću.** Samo ljubav može probuditi ljubav. Poznavati Boga znači ljubiti Ga. Njegov karakter se mora ispoljiti u suprotnosti prema sotoninom karakteru." Čežnja vekova, str.orig. 22.

Bog ne prisiljava ljude da se pokore niti ubija ljude kako bi učinio da se pokorimo. Ovo je princip koji pokvareni ljudi imaju, oni će prouzrokovati da budu poubijani svi koji ne budu primili žig zveri.

Zapazimo prvu ilustraciju koja je bila data Mojsiju.

2. Mojsijeva 4:2-5 "A Gospod mu reče: Šta ti je to u ruci? A on odgovori: Štap. A Bog mu reče: Baci ga na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmija. I Mojsije pobeže od nje. A Gospod reče Mojsiju: Pruži ruku svoju, pa je uhvati za rep. I pruži ruku svoju, i uhvati je, i opet posta štap u ruci njegovoj. To učini, reče Gospod, da veruju da ti se javio Gospod Bog otaca njihovih, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi."

Štap ili palica je simbol moći. Ako se koriste carski termini, onda se ona zove skiptar. Hristos, Sin Božji, ima skiptar.

Jevrejima 1:8 "A Sinu: Presto je Tvoj, Bože, va vek veka; palica je pravde palica carstva Tvog."

U sledećem stihu reč "Palica" se odnosi na Hrista.

4. Mojsijeva 24:17 "Vidim Ga, ali ne sad; gledam Ga, ali ne izbliza; izaći će Zvezda iz Jakova i ustaće Palica iz Izrailja, koja će razbiti knezove moavske i razoriti sve sinove sitove."

Hristos je sila Božja (1. Korinćanima 1:24) i nalazi se s desne strane Ocu (Jevrejima 1:3). Za Hrista se kaže da predstavlja Božju desnicu ili što bi mi rekli "Njegova desna ruka".

2. Mojsijeva 15:6 "Desnica Tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica Tvoja, Gospode, satire neprijatelja."

Bog kaže Mojsiju da će on predstavljati Boga, a Aron će biti njegov govornik (2. Mojsijeva 4:16).

Kada je Mojsije ispustio štap i on je pao na zemlju, sila koja je u Hristu je počela da liči na zmiju. Hristos je sila Božja. Kada je Bog rekao sotoni: "Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci", Bog je ispustio Svoj štap na zemlju. Štap je Hristos koga je sotona prisilio da ispunjava njegove namere, on je inspirisao rimske vojnike da prisile Hrista da nosi krst na golgotско brdo.

Razmislite o ovome pažljivo. Sotona je kontrolisao umove rimskih vojnika, a ipak dah pomoću kojeg žive je Život koji osvetljava svakog čoveka koji dolazi na svet. Sotona koristi silu Hristovu koja se nalazi u dušama ljudi kako bi Ga prikovao na krst. Zaustavite se i razmišljajte nekoliko trenutaka o ovome. Jedna jedina slika rimskog vojnika sa uzdignutim čekićem i zabijanje eksera u dragocene Spasitelje ruke sadrže ključ za zla u Egiptu i svu destruktivnu silu ispoljenu na Zemlji. Evo štapa koji pada na zemlju:

Marko 14:35 "I otišavši malo pade na zemlju, i moljaše se da bi Ga mimoišao čas, ako je moguće."

Gde god čovek padne na zemlju pod destruktivnom silom, postoji štap koji pada na zemlju i postaje zmija.

Marko 9:20 "I dovedoše ga k Njemu; i kad Ga vide odmah ga duh stade lomiti; i padnuvši na zemlju valjaše se bacajući penu."

Stoga možemo videti da gde god vidimo ljudsku patnju, takođe vidimo:

Isaija 63:9 "U svakoj tuzi njihovoj On beše tužan, i anđeo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i milosti svoje radi On ih izbavi, i podiže ih i nosi ih sve vreme."

Kada je Mojsije ispustio štap i on je postao zmija, Hristos ga je učio o krstu. Ako pogledamo поближе, u pitanju je bila palica ili štap sa zmijom na njemu.

4. Mojsijeva 21:8 "I Gospod reče Mojsiju: Načini zmiju vatrenu, i metni je na motku, i koga ujede zmija, neka pogleda u nju, pa će ozdraviti."

Vatrena zmija je stara zmija koja se zove đavo ili sotona (Otkrivenje 12:9). Zmija na štapu je sotona koji koristi Hristovu silu za svoje ciljeve u skladu sa svojim izborom.

Ponavljamo reči A. T. Džonsa primenjene na sotonu:

"*Sotonska* sila je Božja sila, izopačena grehom. Stvoritelj toliko poštuje *sotoninu* slobodnu volju da mu daje silu da čini ono što je suprotno božanskoj volji. Ova sila je međutim ograničena." A. T. Džons, Američki stražar, 25. avgust 1898. Prilagođeno

Isus nam kaže:

Jovan 3:14 "I kao što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba Sin čovečiji da se podigne."

Naravno da je ovde reč o zmiji od bronze koja je bila stavljena na štap, ali to nije jedino mesto gde je zmija bila podignuta u pustinji.

2. Mojsijeva 4:4 "A Gospod reče Mojsiju: Pruži ruku svoju, pa je uhvati za rep. I pruži ruku svoju, i uhvati je (eng. za rep), i opet posta štap u ruci njegovoj."

Mojsije je morao uzeti zmiju za rep. Rep je zmijin poslednji deo. Bog je rekao zmiji:

1. Mojsijeva 3:15 "I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu

stajati a ti ćeš ga u petu ujedati."

Hristos je bio ranjen u petu. Mojsije je uhvatio zmiju za rep. Ovo je simbol krsta koji je omogućio da se sila Božja pretvori opet u palicu koja se opet našla u Mojsijevim rukama koji je predstavljao Boga.

2. Korinćanima 5:21 "Jer Onog koji ne znaše greha nas radi učini grehom, da mi budemo pravda Božja u Njemu."

Hristos je bio učinjen grehom dopuštanjem da Njegova sila bude stavljena u sotonine ruke. Kako bi sotona imao mogućnost da otkrije svoje carstvo, bilo je učinjeno da Hristova sila služi sotoninim željama. Stoga Hristova je ličnost bila, a i jeste, razapeta u svim zlim anđelima. Njegova sila boravi unutar njih, ali oni razapinju Njegovu ličnost svojom mržnjom prema Njegovom karakteru. Ista stvar je i svakim palim Adamovim sinom i ćerkom. Hristos se iznova razapinje u dušama onih koji neguju svoje "ja" umesto Hrista.

Hristova sila je prebivala u svim egipćanskim dušama. Ubijanje bilo koje osobe zahteva mučenje Hristove ličnosti. Da li možete zamisliti majku Egipćanku koja drži svog mrtvog sina, sagnutu nad njegovim bezživotnim telom dok kroz plač ispoljava svoju agoniju duše? Ovde je Hristos tužan u njenoj tuzi, ovde je krst podignut, a Hristos je opet razapet. Kada Bog dopusti da sotona uzme silu Njegovog Sina, On vadi sebi Svoje oko.

Psalam 78:50 "Ravni stazu gnevu (H639 nos, lice) Svom, ne čuva duše njihove od smrti, i život njihov predade pomoru (H1698 - uništavanje)."

Ovaj stih opisuje egipatska zla. On kaže da Bog ravni stazu Svome licu. Njegov ljubljani Sin je radost Njegovog života. Dopuštanjem da Egipćani poginu od ruke uništitelja, dopustio je Sinovljevu agoniju i patnju, Otac je stajao sam u ovoj tami i plakao za Svojim Sinom tokom egipatskih zala kao i za sve za kojima je Njegov Sin plakao.

Bog je utvrdio ovu istinu o štapu sa drugim čudom:

2. Mojsijeva 4:6 "I opet mu reče Gospod: Turi sada ruku svoju u nedra svoja. I on turi ruku svoju u nedra svoja; a kad je izvadi iz nedara, a to ruka mu gubava, bela kao sneg."

Sin Božji je Očeva desnica. Gde Sin prebiva?

Jovan 1:18 "Boga niko nije video nikad: **Jedinorodni Sin koji je u naručju (eng. nedrima) Očevom**, On Ga javi."

Kada je Bog dotakao Svoja nedra i mesto gde je Njegov Sin boravio, Njegov Sin je bio učinjen grehom za nas. Guba je simbol greha, a ruka u ovim okolnostima predstavlja silu Hristovu bez Njegovog Duha (Jakov 2:26). Telo postaje mrtvo za sve i ne može ništa osetiti. Hristos je zanemio zbog užasa smrti i uništenja koje je sotona uzrokovao. On mora ispiti gorak gutljaj u agoniji duha.

Hristova agonija i aluzija na krst su otkriveni u prvom zlu. Mojsiju i Aronu je bilo zapovedeno da uzmu štap koji je postao zmija što je bilo simbol pružanja Hristove sile u sotonine ruke.

2. Mojsijeva 7:15 "Idi ujutru k Faraonu. Gle, on će izaći na vodu, pa stani prema njemu na obali, a štap koji se bio premetnuo u zmiju uzmi u ruku."

2. Mojsijeva 7:19 "I Gospod reče Mojsiju: Reci Aronu: Uzmi štap svoj, i pruži ruku svoju na vode misirske, na potoke, na reke i na jezera njihova i na sva zborišta voda njihovih; i premetnuće se u krv, i biće krv po svoj zemlji misirskoj, i po sudima drvenim i kamenim."

Dok je Isus upućivao molbe Svome Ocu u vrtu, On je znojio kapljice krvi. Ubrzo nakon ovoga, On je rulji koja je došla da Ga zarobi rekao: "Sad je vaš čas i vlast tame." (Luka 22:53) Kao što je štap bio podignut iznad vode, tako je i Hristos bio podignut pred ljudima da bude mučen i ubijen. Voda predstavlja ljude, a takođe predstavlja i Hristov Duh. Kao što je sa štapom bilo udareno u vodu, tako je Hristos bio predat sotoni, a učenici su pobjegli kao što je bilo prorečeno.

Matej 26:31 "Tada reče im Isus: Svi ćete se vi sablazniti o Mene ovu noć; jer u pismu stoji: Udariću pastira i ovce od stada razbežaće se."

Sva voda se pretvorila u krv što znači da je Hristov Duh bio u mukama i uznemiren širom egipatske zemlje zbog povezanosti sa dušama onih muškaraca i žena. Ovo se nije odnosilo samo na Egipćane već i Izraelce. Ovaj

dogadjaj je takođe predznak uzvika Božjeg naroda koji će se desiti u budućnosti: "Njegova krv na nas i na našu decu!" (Matej 27:25)

Prvo zlo pokazuje da je Bog predao Svoga Sina kako bi dozvolio sotoni da počne uništavati Egipćane uz pomoć sile koja je u Hristu. Sotona je vukao Egipćane duboko u idolopoklonstvo i pokvarenost i njihova čaša bezakonja se brzo punila. Sotona je zahtevao da mu budu predati. Oni su odbacili Josifovu mudrost i prezreli Božju blagodat u slučaju spasavanja od suše. Do ove suše je došlo zbog ljudske pokvarenosti koja se ispoljila u odbijanju da budu poslušni Njegovim uredbama i zapovestima.

5. Mojsijeva 11:13-17 "Zato ako dobro uzaslušate zapovesti, koje vam Ja zapovedam danas, ljubeći Gospoda Boga svog i služeći Mu svim srcem svojim i svom dušom svojom, Tada ću davati dažd zemlji vašoj na vreme, i rani i pozni i sabiraćeš žito svoje i vino svoje i ulje svoje; I za stoku ću tvoju dati travu u polju tvom; i ješćeš i bićeš sit. Čuvajte se da se ne prevari srce vaše da se odmetne i služite tuđim bogovima i poklanjate im se; Da se ne bi razgnevio Gospod na vas i zatvorio nebo da ne bude dažda, i zemlja da ne da roda svog, te biste brzo izginuli u dobroj zemlji koju vam Gospod daje."

Velika glad u Egiptu je bila upozorenje da se Duh Božji povlači zbog odbijanja da priznaju suverenitet Boga i Njegovih zapovesti. Egipćani su imali priliku da saznaju o zapovestima i uredbama kroz Avrama. Oni su se sreli s Avramom i videli šta se desilo kada su prekršili Božji zakon u situaciji koja se odigrala s njim.

Kiša je specifično bila povezana sa Subotama.

3. Mojsijeva 26:2-4 "Držite subote Moje, i svetinju Moju poštujujte; Ja sam Gospod. Ako uživate po Mojim uredbama, i zapovesti Moje uzdržite i učinite, davaću vam dažd na vreme, i zemlja će rađati rod svoj, i drveta će u polju rađati rod svoj."

Zbog zarobljeništa u Egiptu, većina Izraelaca je napustila Subotu. Da su Izraelci mogli nastaviti svetkovati Subotu, oni bi bili kao Pavle na rimskom brodu koji je doživeo brodolom kod Malte. Oni bi Egiptu pružili još vremena da se okrene od pokvarenosti.

Ovo je razlog zašto je bio objavljen zahtev da Izraelci izađu i svetkuju praznik u pustinji.

2. Mojsijeva 5:1 "A posle izađoše Mojsije i Aron pred Faraona, i rekoše mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Pusti narod Moj da Mi praznuju praznik u pustinji."

Ovaj zahtev nije bio obmana za bekstvo od Egipćana. Ovo je bio poziv da se vrate Božjim zapovestima kako bi Božji narod mogao da počne da se zalaže za Egipat kako bi se i oni okrenuli ka Bogu. Mojsije ih je već ohrabrio da počnu svetkovati sedmičnu Subotu.

2. Mojsijeva 5:5 "Još reče Faraon: Eto, naroda je mnogo u zemlji; a vi još hoćete da ostavlja (eng. **odmara** [Šabat]) svoje poslove."

Bog ih je sada ohrabrivao da naprave sledeći korak ka Suboti - držanje praznika. Da su mogli svetkovati praznik i vratiti se, zala su mogla biti odložena još malo vremena. Zapazite šta je Mojsije rekao faraonu:

2. Mojsijeva 5:3 "A oni rekoše: Bog jevrejski srete nas; molimo ti se da otidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svom, da ne pošalje na nas pomor ili mač. [sušu]"

Reč za mač takođe označava i sušu. Koji praznik je naročito nagoveštavao da će doneti kišu?

Zaharija 14:16-17 "I ko god ostane od svih naroda koji dođu na Jerusalim, svak će dolaziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik senica. I ako koje od plemena zemaljskih ne bi došlo u Jerusalim da se pokloni caru Gospodu nad vojskama, na njih neće biti dažda."

Zašto je Izrael želeo otići u pustinju kako bi prineli žrtve? Kako bi избегli da uvrede Egipćane ubijanjem onih životinja koje su Egipćanima bile svete. Da li je to takođe bilo i zbog toga kako bi sproveli hodočasnički praznik življenja u šatorima? Ne znamo u kom vremenskom periodu su se desila zala. Sedmo zlo, grad, se dogodilo negde oko nove godine jer je ječam pokazivao svoje prve plodove. (2. Mojsijeva 9:31) Prilično vremena je proteklo od prvog zahteva da svetkuju praznik, koji je zapisan u 2. Mojsijevoj 5:1, sve dok se nisu kompletirala sva zla u periodu Pashe. Svi događaji vezani za pravljenje cigala bez slame, iskušenja koja su Izraelci imali a onda i zala sugerišu da je

verovatno da je ovaj hodočasnički praznik bio prototip praznika Senica koji su želeli svetkovati.

Gospod je želeo spasiti Egipat od uništenja. Da je faraon dao svoju dozvolu Izraelu da svetkuje praznik tada bi bio odgovoran za ono šta rade i stoga bi imao koristi od praznika koji bi Izraelci svetkovali. Ovo je razlog zašto Bog nije prosto rekao faraonu: "Odlazimo!" Bog nije želeo prepustiti Egipćane na milost ili nemilost sotoni. On ih je želeo spasiti!

Reforma Subota, prvo u slučaju sedmične Subote, posle čega je usledilo u slučaju godišnje Subote, je bio metod koji je Gospod izabrao da izvrši Svoju reformu i da za njih ponovo izgradi zaštitnu ogradu. Bog je mogao nastaviti štiti Izraelce kroz ove uredbe.

U poslednjoj krizi, kada Božje zapovesti i uredbe budu potpuno prezrene, da li ćemo vođama na nežan način uputiti molbu da nam dopuste da služimo Bogu u skladu sa Pismom kako bi i oni dobili te plodove zbog toga što su nam dopustili? Naravno, ako budu rekli "ne", nećemo moći da ih poslušamo; ali ako budu rekli "da", moći ćemo ih spasiti. Moramo pažljivo razmisliti kako ćemo se postaviti u situaciji u vezi Subote u poslednjoj krizi.

Da li je Gospod šaljući čudo sa žabama poslao upozorenje Egiptu da će sotona pokušati da iskrivi priču o krstu koja se nalazi u prvom zlu i da je preokrene u laž?

Otkrivenje 16:13-14 "I videh iz usta aždahinih, i iz usta zverinih, i iz usta lažnog proroka, gde iziđoše tri nečista duha, kao žabe. Jer su ovo duhovi đavolski koji čine čudesa i izlaze k carevima svega vasionog sveta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga Svedržitelja."

Otkrivenje 13:13-14 "I učini čudesa velika, i učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. **I vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da čini pred zveri**, govoreći onima što žive na zemlji da načine ikonu zveri koja imade ranu smrtnu i osta živa."

Tokom Hristovog suđenja su bile korišćene obmane kako bi Ga ubili. Zahvaljujući ovim lažima, Hristova smrtna presuda je bila osigurana.

Sotona se veoma trudio da prevari ljude u vezi toga šta se dešavalo. Kada je izveo falsifikat da se voda pretvori u krv (2. Mojsijeva 7:22), ljudi su bili prevareni, mislili su da će ih njihovi lažni bogovi spasiti. Ove laži su zapečatile njihovu propast. Egipćani su obožavali žabu. Bog ih je upozorio kroz sugestiju da se njihovi bogovi okreću protiv njih baš kao što je sotona bio spreman da ih uništi. Nažalost, niko nije shvatio poruku. Tako će biti i u poslednjim danima, sotona će činiti čuda i prevarom odvesti ljude u propast.

Treće zlo, vaške, nije moglo biti falsifikovano. Da li je to bilo zbog toga što im Bog nije dozvolio ili zato jer je sotoni bila data direktnije kontrola pa nije bilo potrebe za falsifikovanjem zla? Jedino drugo mesto gde se jevrejska reč za vaške pojavljuje je u Psalmu 105:31 gde postoji podsećanje na ovaj događaj, a onda takođe i u Isaiji:

Isaija 51:6 "Podignite oči svoje k nebesima i pogledajte dole na zemlju. Jer će nebesa kao dim izčeznuti i zemlja će se kao haljina istrošiti, a njeni će stanovnici kao komarci (eng. like manner) pomreti. Ali će Moje spasenje biti večno i Moja pravda neće nestati." (Novi savremeni prevod)

Reč "manner" su zapravo vaške. Oni će umreti kao u vreme vašaka. Treće zlo je bilo upozorenje o nadolazećem uništenju i da će se Egipat istrošiti kao stara haljina tako da će umreti oni koji žive u njemu. Da li se ovde vidi sotonino tipično ponašanje kao u slučaju sa Savlom kada mu je objavio njegovu smrt pre nego je nastupila? Kada je Kajafa pocepao odeću i objavio smrtnu presudu, Hristos se ubrzano kretao ka Svojoj smrti.

Četvrto zlo sa jatom muva je bilo slično vaškama. Muve su im nanele ozbiljna nadražjenja i poteškoće. Kako se Gospod polako povlačio i dopuštao sotoni da preuzme kontrolu, rastao je intenzitet i surovost zala. Hristos je bio ismejavan, pljuvali su na Njega, čupali za bradu i tukli sa palicama. Ovi događaji su bili kao neprekidni, snažni ubodi jata muva koje su prouzrokovale puno patnje.

Peto zlo je pogodilo stoku. Znamo kako se Gospod osećao u vezi blagostanja stoke iz priče o Joni u Nineviji.

Jona 4:11 "A Meni da ne bude žao Ninevije, velikog grada, u kome ima više od sto i dvadeset hiljada ljudi koji još ne znaju šta

je desno šta li levo, i mnogo stoke?"

Dakle, znamo da je Gospod želeo spasiti Ninevljane i njihove životinje. Zar nije želeo spasiti i Egipćane i njihove životinje?

Peto zlo otkriva silu Božju koja se sotoninom rukom pretvorila u zmiju. Sotona se ismevao Egipćanima sa obožavanjem bikova, a gubitak stoke je sigurno uzrokovao da se njihova srca ispune užasom da je ovaj bog takođe nemoćan da im pomogne. Ovo je takođe simbol Hrista, naše Žrtve.

Jeremija 11:19 "A ja bejah kao jagnje i tele koje se vodi na klanje, jer ne znah da se dogovaraju na me: Oborimo drvo s rodnom njegovim, i istrebimo ga iz zemlje živih, da mu se ime ne spominje više."

Sotona je naterao Hrista da nosi težak, drveni krst na Svojim plećima do mesta Svoga pobugljenja. Sotona uživa u ubijanju i mučenju životinja. Ubijanje ovih životinja pričinjava našem Spasitelju tugu.

Znamo da je sotona dao Jovu čireve kada mu je bilo dopušteno, a to je učinio i Egipćanima u šestom zlu. Koliko li je samo Hristos sigurno patio dok je gledao Svoju dragu decu u agoniji zbog čireva i dok je stajao tamo u stanju gubavosti, koliko li je agoniju sigurno morao osećati zbog dopuštanja sotoni da čini ove stvari! Činjenica da su se zla premestila sa životinja na čireve koji su bili na njihovim telima ukazuje na to da je sotona osigurao više kontrole nad situacijom kao što je bilo u slučaju sa Jovom.

Jov 2:3-7 "I reče Gospod Sotoni: Jesi li video slugu Mog Jova? Nema onakvog čoveka na zemlji, dobrog i pravednog, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i još se drži dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih nizašta. A Sotona odgovori Gospodu i reče: Koža za kožu, i sve što čovek ima daće za dušu svoju. Nego pruži ruku Svoju i dotakni se kostiju njegovih i mesa njegovog, psovaće Te u oči. A Gospod reče Sotoni: Evo ti ga u ruke; ali mu dušu čuvaj. I sotona otide od Gospoda, i udari Jova zlim prištem od pete do temena."

Čirevi koji su izbili na Egipćanima se mogu odnositi na Hristove patnje dok su ga prikivali na krst.

"Isus nije odgovorio nijednom rečju. Dok su Mu ruke prikivali klinovima, kapljice znoja izbijale na Njegovom mučeničkom čelu, iz blelih i drhtavih usana nevinog Patnika čula se molitva ljubavi i praštanja za Njegove ubice: "Oče, oprosti im, jer ne znaju šta čine." Celo nebo je s dubokim interesovanjem posmatralo ovaj prizor. Slavni Iskupitelj palog sveta podnosio je kaznu zato što je čovek prestupio Božji zakon. On je upravo otkupljivao Svoj narod sopstvenom krvlju. Hristos je platio cenu koju zahteva sveti Božji zakon. Samo se tako moglo stati na put grehu i sotoni i izvojevati pobedu nad njegovom vojskom." 2. Sveska svedočanstava za zajednicu, str.orig. 208.

Patnje Egipćana su bile Njegove patnje, njihova agonija. Ga je veoma pogadala, a ipak je nastavio da dopušta sotoni da ispoljava ovu silu jer su ovi ljudi odbili da obrate pažnju na molbe da se okrenu i spasu. Kao što je Isus rekao farisejima, "koliko puta hteh da vas skupim kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krila i ne hteste!"

Prvo su ribe uginule, pa onda žabe, onda stoka, a onda su njihova tela bila prekrivena čirevima. Mojsije je upozorio Egipćane na svako zlo tako da su mogli preduzeti mere kako bi se okrenuli od uništitelja. Mogli su se okrenuti od zmije koja ujeda i pogledati na zmiju na štapu koja je podignuta. U podizanju Hrista kroz ovu agoniju zala, bilo je razotkriveno ko je zmija zapravo - uništitelj. Sotona želi da se sakrije u Božjoj sili, pošalje nam žabe i kaže da je Bog taj koji čini ove stvari direktno.

"Njihove patnje se često predstavljaju kao kazna koja ih je snašla jer je Bog direktno tako naredio. Na ovaj način veliki varalica želi da sakrije svoje delo." Velika borba, str.orig. 35.

Bog je upozorio ljude da sakupe svoje životinje i ljude i ostanu unutra. On ih je želeo spasiti od uništitelja. On je tačno znao šta će sotona učiniti jer je tačno znao koliko elemenata će mu dopustiti da kontroliše.

2. Mojsijeva 9:23 "I Mojsije pruži štap svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad, da oganj skakaše na zemlju. I tako Gospod učini, te pade grad na zemlju misirsku."

Kada je Mojsije podigao palicu ka nebu, to je bilo simbol Božjeg Sina koji je bio podignut na krstu. Hristos, sila Božja, je bio predat sotoni da čini šta želi.

Bog je dozvolio da se stvori pukotina u njegovoj zaštiti, a zli anđeli, koji uživaju u smrti i uništenju, su bacili grad na njih. Setite se šta piše u Psalmu:

Psalam 78:47-49 "Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom. Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji. Bacio je na njih ognjeni gnev svoj, jarost, srdnju i mržnju, tako što je poslao četvu zlih anđela." (slobodni prevod sa engleskog KJ)

Zapazite da piše "predade" njihovu stoku gradu, a reči "bacio je na njih" znači osloboditi ili pustiti. Vidimo silu Božju koja je predata sotonu, ali naglašavamo činjenicu da ovo jedino može biti učinjeno kroz Hristovo mučenje i agoniju. Svaki put kada Bog dopusti sotonu da uništava sa Njegovom silom, Njegov Sin je podignut, kao što je bio na krstu, ali je sotona, onima koji su voljni da to shvate, razotkriven kao uništitelj.

Tokom zala kada je padao grad, zapažamo sledeći detalj:

2. Mojsijeva 9:31 "I propade lan i ječam, jer ječam beše klasao, a lan se glavičio."

Ječam se koristio kao prinos prvih plodova. U ljudima koje je grad ubio su takođe bili uništeni i prvi plodovi. Pismo kaže:

1. Korinćanima 15:23 "Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji verovaše Hristu o Njegovom dolasku."

Grad koji uništava ječam je simbol sledećeg - Hristos, prvi plod, je bio tučen. ("a mi smo mislili da Ga Bog tuče" Isaija 53:4) U sledeća zala su bili uključeni skakavci. U knjizi Otkrivenja nam je otkriveno poreklo skakavaca.

Otkrivenje 9:2-3 "I otvori studenac bezdana, i iziđe dim iz studenca kao dim velike peći, i pocrne sunce i nebo od dima studenčevog. I iz dima iziđoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao što i skorpije imaju oblast na zemlji."

Ovo se odnosi na sotoninu uništiteljsku silu koja dolazi posredstvom njegovih obmana i to je bilo ono što se desilo u ovom zlu. Sotona ne bi ostavio apsolutno nikakvu nadu, on bi pojeo i oduzeo svaki zeleni izdanak nade koja se hvata za spasenje. Sotona je pritiskao Hrista sa mislima da je Njegov

celokupni rad uzaludan i da ga niko neće ceniti. On je takođe imao žestoko iskušenje da će Ga Njegov Otac napustiti.

Psalam 22:16-18 " Opkoliše me psi mnogi; četa zlikovaca ide oko mene, probodoše ruke moje i noge moje. Mogao bih izbrojati sve kosti svoje. Oni gledaju, i od mene načiniše stvar za gledanje. Dele haljine moje među sobom, i za dolamu moju bacaju žreb."

Matej 27:39-44 "A koji prolažahu huljahu na Nj mašući glavama svojim. I govoreći: Ti koji crkvu razvaljuješ i za tri dana načinjaš pomoz sam sebi; ako si sin Božji, siđi s krsta. A tako i glavari sveštenci s književnicima i starešinama podsmevajući se govora: Drugima pomože, a sebi ne može pomoći. Ako je car Izrailjev, neka siđe sad s krsta pa ćemo Ga verovati. On se uzdao u Boga: neka Mu pomogne sad, ako Mu je po volji, jer govoraše: Ja sam Sin Božji. Tako isto i hajduci razapeti s Njim rugahu Mu se."

Deveto zlo, tama, govori direktno o Hristovom užasu na krstu dok je bio potpuno okružen demonima. U ovoj tački sotona je znao da može dovršiti uništenje Egipta, ove moćne zemlje koja je puno naučila od Izraela u prošlosti i koju je Bog veoma blagoslovio. Onaj lukavi kez, koji je svojstven za lice zloga, se pojavio jer je znao da će Egipat biti potpuno uništen. U toj propasti su otkrivene Hristove patnje na krstu i Njegova agonija gubitka kada je video kako sotona uništava egipatsku decu. Hristos uzvikuje u toj tami:

Matej 27:46 "A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savahtani? To jest: Bože Moj! Bože Moj! Zašto si me ostavio?"

Da li postoji nekakva uzajamna veza između devetog sata i devetog zla? U svakom slučaju, ovaj trenutak je bio najmračniji za Hrista i za Egipćane. I On i oni su bili ispunjeni užasom onim što će se uskoro obručiti na njih.

Poslednje zlo je smrt prvenaca i očigledno, ovo otkriva Hristovu smrt kroz 10 zala. U njihovoj smrti je otkrivena Njegova, da bi Hristos umro umesto njih, ali se sada moraju suočiti sa uništiteljem. Ali ipak, opet, sotoni nije bilo dopušteno da uđe u domove onih koji su namazali krvlju svoje dovratke.

2. Mojsijeva 12:23 "Jer će izaći Gospod da bije Misir, pa kad vidi krv na gornjem pragu i na oba dovratka, proći će Gospod mimo ona vrata, i neće dati krvniku da uđe u kuće vaše da ubija."

Bog je povukao Svoju zaštitu; pustio je zle anđele da obave svoj posao koliko to On dopušta i svi egipatski prvenci su bili pobijeni - to je bila predlika Hristove smrti. U 10 egipatskih zala, Hristov krst je uzdignut visoko i otkriva da se sila Božja koristi za uništenje, ali je sotona upotrebljava. Ovo uništenje je jedino moglo biti izvršeno kroz Hristovo mučenje i patnje, On je bio zaklan od postanja sveta svakim delom koje je uništitelj u bujici slao na ljude. Sotonina mržnja prema obličju Božjem koje se nalazi u čoveku ga navodi da ih ubija kada god i gde god može.

"Okrutnost je sotonina osobina. Bog je ljubav; i sve što je stvorio bilo je čisto, sveto i savršeno dok prvi veliki buntovnik nije doneo greh. Sam sotona je neprijatelj koji čoveka navodi na greh, a onda nastoji da ga uništi ako može. A kada je siguran u svoju žrtvu, likuje nad propašću koju je prouzrokovao. Kad bi mu bilo dopušteno, on bi ceo ljudski rod uhvatio u svoju mrežu. Da se nije umešala božanska moć, nijedan Adamov sin ili ćerka ne bi mu mogli uteći." Velika borba, str.orig. 534.

Koliko li je sotona likovao nad propašću Egipta i patnjama koje je uzrokovao Hristu i Ocu. Božja desnica je postala gubava, a Njegov skiptar se pretvorio u zmiju. Ako kroz žablju sluz možemo videti laži koje sotona iznosi u vezi 10 zala, tada vidimo patnju Boga i Njegovog Sina i Hristov krst je uzdignut i u tom podizanju vidimo ko je zapravo zmija - krvnik i lažljivac od početka (Jovan 8:44). Kada razumemo ovu istinu tada oni koji su spaseni iz ljudske porodice mogu ići kući. Krst nam otkriva sotoninu pokvarenost i da Bog dugo podnosi, to vidimo jer mu dopušta da sprovodi svoju slobodnu volju, a to Njega puno košta.

Kada zala doživljavamo kao Božje primoravanje faraona sa silom da pusti Izrael, to otkriva koliko je ljudsko srce tvrdo i koliko malo razume karakter ljubavi našeg nebeskog Oca. Bog ne želi da iko propadne već da se pokaje i uđe pod zaštitu Njegove Subote, Njegovih zapovesti i uredaba.

Okrenimo se od svojih greha ka Hristu kako On ne bi bio iznova razapinjan u nama usled naših grešnih dela, već kako bi mi bili razapeti u Njemu i

podignuti u novi život silom Njegovog vaskrsenja. Da li u zalima možemo videti propoved o Hristovom krstu i Njegovoj velikoj patnji usled dopuštanja sotonu da uništi Egipat? Da li vidite nežnu sliku Boga koji je učinio sve što je mogao da ih spasi? On je pozvao Izraelce da drže Subotu i praznik kako bi mogao još malo duže zadržati sotonu i dati im još vremena da se pokaju.

"Koliko li je duboka Očeva ljubav prema nama, toliko je ogromna da se ne može izmeriti, kad je dao Svog jedinog Sina da jadnik postane Njegovo blago."

10 zala	Hristov krst
1. Podizanje štapa koji je bio zmija, udaranje vode i pretvaranje u krv	Znojenje kapljica krvi u vrtu. Izdaja od strane Jude i ljudi koji su došli sa motkama kako bi Ga uhvatili. (Luka 22:44, Matej 26:49)
2. Žabe	Predstavljaju laži koje su bile iznete za vreme suđenja Hristu kako bi Ga osudili. (Matej 26:60)
3. Vaške	Kajafina smrtna presuda. (Isaija 51:6, Matej 26:65)
4. Jato muva	Zajedljive reči tokom Njegovog suđenja. Ismejavanje, pljuvanje i uvrede koje su se sručile na Hrista. (Matej 27:30)
5. Stoka	Bik predstavlja žrtvenu životnju koja ide u svoju smrt. (Jovan 19:16, Matej 27:31)
6. Čirevi	Hristovo raspeće.

	(Matej 27:35, Jovan 19:18)
7. Grad	Udaranje prvih plodova (2. Mojsijeva 9:31, 1. Korinćanima 15:23)
8. Skakavci	Hrista - zeleno drvo - su grizli i razgolitili. Uvrede i ismejavanje Hrista dok je visio na krstu. (Matej 27:39-44, Luka 23:31)
9. Tama	Hristovi najmračniji sati. Od 6. do 9. sata. "Bože Moj, Bože Moj zašto si Me ostavio." (Matej 27:45-46)
10. Prvenci	Prvenac je ubijen. (Matej 27:50, Kološanima 1:15-18)

Isaija 55:8-9 "Jer misli Moje nisu vaše misli, niti su vaši putevi Moji putevi, veli Gospod; Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi Moji viši od vaših puteva, i misli Moje od vaših misli."

Da li sada možete videti Hristov krst u egipatskim zalima? Da li vam treba još malo dokaza? Razmotrite činjenicu da je Hristos naša otkupnina:

1. Timotiju 2:5-6 "Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus, koji sebe dade u otkup za sve, za svedočanstvo u svoje vreme."

Kroz koga je otkupnina bila razotkrivena da je Izrael vidi?

Isaija 43:3 "Jer sam Ja Gospod, Bog tvoj, Svetac Izrailjev, Spasitelj tvoj; dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku i Sevu mesto tebe."

Kako je Egipat postao kanal da se Izrael otkupi? Hristos je bio razapet u Egipćanima kako bi sila Božja mogla biti ispoljena zbog Izraelaca kako bi ih oslobodio. Ovo je zaista priča o krstu! Ako možemo razumeti ovaj proces koji

se desio sa Egiptom, da li tada vidimo da je krst otkriven u drugim pričama iz Staroga zaveta?

Moja je molitva da, Hristovom blagodaću, možemo videti da je Hristos zaista Jagnje zaklano od postanja sveta. Pogledajmo *ovo Jagnje* i budimo živi.

Golgota u Egiptu

Kada je Hristos zatražio od Svoga Oca da proslavi Njegovo ime, Otac je odgovorio da je proslavio i da će proslaviti opet. Kada je Bog progovorio, neku su mislili da je to bila grmljavina, a drugi da je anđeo govorio Hristu.

Kada razmišljamo o temi zala u Egiptu, mnogi kažu da je grmelo, ali u svetlu jevanđelja se vidi da postoji slatki, anđeoski glas koji nam propoveda o Hristovom krstu. Jevanđelje se propovedalo Izraelcima, kao i nama. (Jevrejima 4:2)

Hristos se, u Svom posredničkom delu, dugo zalagao za egipatski narod. On je stajao u jazu otpadništva koji se sve više povećavao sve dok naposletku zahtevi koje je uništitelj upućivao nisu morali biti odobreni. U žalosnom ubijanju u Egiptu čujemo odjeke Spasiteljevih koraka u koračanju ka krstu. U podignutom štapu-zmiji je bio otkriven karatker uništitelja, a takođe i nesebična Očeva i Sinovljeva ljubav. Zaista, u ovom svetlu su svi ljudi privučeni ka Hristu.

Pogledajte dalje od grmljavine, grada i krvi i ugledajte ovde portret Sina Božjeg ranjenog za naše prestupe i izbijenog za naša bezakonja.